

akademický rok 2017/18

Diplomová práce – posudek oponenta

Jméno a příjmení studenta, vč. titulů: BcA. Marika Volfová

Název práce: Temporary Paradises

Slovní hodnocení:

Práce Mariky Volfové na mě při prvním seznámení působí intuitivním a “snovým” dojmem. Za což se vzápětí začínám stydět. Intuitivní charakter práce je totiž u M.V. rychle doplněn o většinou poměrně přísnou sebereflexi, prováděnou s nehraným odstupem (jak explicitně v textu o práci, tak v náznacích i v umělecké práci samotné). Důkladnější průzkum diplomového projektu M.V. mě tak nutí konfrontovat se s tím, co autorka popisuje jako “.. boj s vlastní reprodukcí “orientalismu” a předporozumění o “jiném”....“ I já se konfrontuji, tentokrát s vlastním poněkud šovinistickým stereotypem o intuitivních projevech “ženské, ezoterní, post -hippie citlivosti”.

To, co bych mohl zaměnit u práce M.V. za výtvarnými prostředky dokumentovanou introspektivní a možná trochu narcistní cestu ke svému „duchovnímu já“ nebo deníček mystických zážitků zaznamenávaných na prolínajících se erasmech, je ve skutečnosti ještě něčím jiným a věřím, že podstatně (nejen pro autorku, ale i pro diváka) hodnotnějším výstupem. Jde o přiléhavé zachycení fragmentu dnes obecně spíše post-sekulární než osvícenské společnosti rozdrobené na subkultury s jejími novými mikroproroky a poustevníky žijícími na hranici mezi turistickými resorty a plantážemi vlastněnými nadnárodními korporacemi. Tyto bytosti jsou střídavě online a offline. Charakterizují je právě výpadky. Jsou to politické i duchovní améby (v tom nejlepším slova smyslu). Marika nevypráví jen o sobě, ale globální subkultuře privilegovaných, ačkoli skromných duchovních tuláků, kteří si zároveň bolestivě uvědomují, že prostupnost hranic je umožněna jen některým a toto vědomí jim neumožňuje se v sobě zcela utopit tak, jako jejich liberálním kolegům.

Marika dokončuje školu v momentě, kdy si není jistá jak malbou, tak samotným provozem profesionalizovaného umění, respektive svou vůlí se na něm podílet. Na rozdíl od pochybností podobného charakteru pramenících z nízkého sebevědomí nebo tvrdé konfrontace, vyplývající z předešlé romantické mlhy a reality neodpovídajícím

očekáváním, je její rozhodování informované a sebevědomé. Tento druh pochyb je, myslím, spolu s touto prací, dobrým výsledkem studia.

Otázky k rozpravě:

Rád bych se Mariky zeptal, proč, když pochybuje o výstavním provozu, zvolila jako medium diplomové práce zrovna „královskou“ disciplínu institucionalizovaného provozu – instalaci, a proč si rezervuje k jejímu vystavení právě školní galerii.

Závěrečné hodnocení:

Navrhuji práci k obhajobě.

Návrh klasifikace:

A

Posudek vypracoval(a):

Datum:

Podpis: